

der falde ind under Betegnelsen mindre vellønnede Klasser, men gennem disse faa Eksempler har jeg opstillet Princippet i dette Lønningsforslag. Og Princippet er ganske det samme i de andre Lønningsforslag. Denne Bemærkning fremkommer jeg med for at afværge, at man skulde komme til at betragte disse Forslag som lidet demokratiske; thi det ere de ikke; der kan være enkelte Punkter, hvor man kan have noget at indvende imod dem, og det er muligt, at der kan blive taget Hensyn til disse Indvendinger, og saa er disse Indvendingers Berettigelse for Fremtiden falden bort. Men jeg maa sige, at demokratiske ere disse Forslag. Det ærede Medlem for Lyngby (Wilmann) udtalte sig, da han for et Øjeblik siden havde Ordet, om den Misfornøjelse, som er kommen til Live blandt Statsfunktionærerne i Anledning af de foreliggende Forslag, og ved at omtale og derigennem konstatere denne Misfornøjelse kom han blandt andet til at udtale, at det dog er muligt, at Organisationerne for Statsfunktionærerne, som han sigtede til, kunde forledes til at bruge Midler, som være mindre heldige at anvende. Selv Udtalelsen fremkom i milde Ord, men Meningen kan man dog alligevel ikke tage fejl af. Jeg kan saa overordentlig godt forstaa, at Statsfunktionærerne i de forskellige Etater mulig kunne føle sig skuffede ved de Forslag, som nu foreligge; jeg kan meget vel forstaa, at de mulig havde ventet noget mere, og at de ogsaa kunde være berettigede til at have ventet noget mere; det indrømmer jeg; men under alle Omstændigheder forekommer det mig dog, at man maa drage Omsorg for at holde denne Misfornøjelse en Smule i Tømme. Der er i dette Ting, det ved jeg, en virkelig Velvillie til Stede over for Statsfunktionærerne; man ønsker at imødekomme alle rimelige og billige Krav fra Statsfunktionærernes Side, og det maa jeg bede Statsfunktionærerne være overbeviste om. Men samtidig beder jeg ogsaa Statsfunktionærerne om at fæste Opmærksomheden paa, at der jo er andre Hensyn, som den lovgivende Magt ogsaa maa tage i Betragtning. Vi have Skattebyrden trindt omkring i Landet; ogsaa dem skal der tages Hensyn til; at de klage over alt for store Byrder til Statskassen, kan der være nogen Rimelighed i, og her er der jo Tale om en forøget stor Skattebyrde. Dette kan altsammen være naturligt og rimeligt, og hertil maa vi ogsaa tage Hensyn. Jeg maa for mit Vedkommende anbefale Statsfunktionærerne at tage Sagen med al Ro.

Disse Forslag gaa jo i Udvalg, og efter at de saa ere komne frem derfra, vil man egentlig først kunne dømme om, hvorledes disse Lønningslove egentlig ville komme til at se ud. Saa meget er i alt Fald vist, at den Velvillie, som paa Forhaand er til Stede i dette Ting over for Statsfunktionærerne, den redelige Villie, vi — i alt Fald mange af os — have til at ville imødekomme deres billige Krav, vil jeg bede dem fæste Opmærksomheden paa og altsaa foreløbig tage Sagen med Ro. Det kunde hælde, at for stærke Ord fra den Side kunde bevirke lige det modsatte af, hvad man tilsigtede, og det vilde jo egentlig talt være ilde, ikke blot for Statsfunktionærerne, men ogsaa for de Medlemmer af de lovgivende Forsamlinger, som ønske at gennemføre virkelig gode og forsvarlige Lønningslove. Det var de faa Bemærkninger, jeg havde at gøre.

Poul Rasmusen: Jeg skal over for det ærede Medlem for Ruds Vedby (Jørgensen) først sige, at jeg tror, at det ærede Medlem tog absolut fejl i sin Hovedbetragtning. Det ærede Medlem anførte som Argumenter mod Lovene og overhovedet mod, at Lønningsforhøjelser finde Sted, dels at de vilde hindre en Toldreform eller være med til at hindre en saadan, dels at Tilgangen af Arbejdskraft var stor nok, hver Gang Staten kaldte. Hvad det første Spørgsmaal angaar, vil jeg sige, at hvis de skulde kunne hindre en Toldreform, vilde den ikke være saa stærkt paatrængende, som jeg har hørt fra forskellige Sider, at den skal være, og i alt Fald kan denne Sag, Lønningssagen, jo ikke alene hindre den. Der er maaske mange andre Sager, som, naar de komme frem og kræve større Udgifter, i højere Grad vilde kunne være med dertil. Hvad det Spørgsmaal angaar, at der i Forvejen er stærk Tilstrømning nok til Pladserne inden for Etaten, er dette et Forhold, som man absolut maa være glad ved, og som man bør sørge for at holde vedlige. Den Betragtning, man gaar ud fra, naar man taler om Lønningslove i det hele taget, er jo ogsaa den, at man ikke blot lægger an paa at opfylde det retfærdige Krav, der stilles fra Funktionærernes Side, nej, man maa ogsaa se hen til, at man i højeste Grad varetager Statens Interesse derved, at man sørger for, at Tilstrømningen til Statens Pladser stadigvæk bliver saaledes, at Staten kan have Adgang til at vælge mellem dem, som søge Pladserne, og vælge de bedste. Selv om Tilgangen er saa overordentlig stærk nu,